ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Г-Н J. MAZÁK
представено на 18 декември 2008 година [1]

1. Настоящото преюдициално запитване е отправено до Съда от Korkein hallinto-oikeus (Върховен административен съд) (Финландия). Поставеният преюдициален въпрос се отнася до тълкуването на членове 43 ЕО и 48 ЕО, както и на членове 56 ЕО и 58 ЕО.

2. Запитващата юрисдикция счита, че тълкуването на посочените членове от Договора за ЕО може да ѝ бъде полезно при произнасяне по искането на дружество Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy (наричано по-нататък „Alpha“) за отмяна на предварителното решение на Keskusverolautakunta (Централна данъчна комисия) от 25 януари 2006 г., с което последната установява, че за 2005 г. и 2006 г. Alpha е задължено да начисли данък при източника върху дивидентите, които изплаща на своето дружество майка, Aberdeen Property Nordic Fund I SICAV (наричано по-нататък „Nordic Fund SICAV“), учредено като инвестиционно дружество от отворен тип (наричано по-нататък „дружество от вида SICAV“) по люксембургското право.

3. Запитващата юрисдикция изпитва съмнения, тъй като по смисъла на националното право ако Alpha изплаща дивидент на финландско акционерно дружество, аналогично на дружество от вида SICAV, или на друга корпоративна организация в страната от същото естество, този дивидент няма да представлява облагаем доход и няма да се облага с данък при източника.

I — Правна уредба

A — *Общностното право*

Директива 90/435

4. Целта на Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки [2] е дивидентите и другите форми на разпределение на печалби, плащани от дъщерни дружества

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — ОВ L 225, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97, наричана по-нататък „Директива 90/435“.

на техните дружества майки, да се освободят от данъците, свързани с печалбата, и да се предотврати двойното данъчно облагане на този вид доход на равнище дружество майка [3].

5. В съответствие с член 2 от Директива 90/435 за нейните цели „дружество от една държава членка“ означава дружество, което отговаря на три кумулативни условия. Първо, дружеството трябва да има една от формите, изброени в приложението към Директива 90/435. Второ, съгласно данъчното законодателство на държава членка дружеството трябва да се счита за регистрирано в нея за данъчни цели и според условията на споразумение за избягване на двойното данъчно облагане, сключено с трета държава, да не се смята за регистрирано за данъчни цели извън територията на Европейската общност. Трето, без възможност за избор или за освобождаване от задължение за плащане, дружеството трябва да подлежи на облагане с един от данъците, упоменати в член 2, параграф 1, буква в) от Директива 90/435, или с друг данък, който замества някой от гореизброените.

6. По отношение на Люксембург приложението към Директива 90/435 посочва „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „société coopérative“, „société coopérative organisée comme une société anonyme“, „association d'assurances mutuelles“, „association d'épargne-pension“, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public“, и други дружества, създадени в съответствие със законодателството на Люксембург, подлежащи на данъчно облагане с данък печалба в Люксембург [4]. Що се отнася до третото условие за Люксембург, дружеството трябва да подлежи на облагане с данъка върху доходите на корпоративните организации.

Б — *Националната правна уредба*

Закон за подоходното облагане

7. По смисъла на член 9 от Закона за подоходното облагане [5] всяко чуждестранно юридическо лице подлежи на подоходно облагане само за доходите с източник в страната, т.е. за получените във Финландия доходи.

8. Придобитите във Финландия доходи са изброени в член 10 от този закон. Списъкът посочва включително дивидентите, изплатени от акционерно дружество, кооперация или друга финландска корпоративна организация.

3 — Целта на Директива 90/435 е подробно описана от генералния адвокат Sharpston в точки 46 и 47 от неотдавна представеното от нея заключение по дело Les Vergers du Vieux Tauves (C-48/07).

4 — Действащата редакция на посоченото приложение за Люксембург произтича от Директива 2003/123/ЕО на Съвета от 22 декември 2003 година, която внася изменения в него (ОВ L 7, стр. 41; Специално издание на български език; 2007 г., глава 9, том 2, стр. 118).

5 — Tuloverolaki (1535/1992).

9. Член 20 от горепосочения закон изброява корпоративни организации, освободени от подоходно облагане. Сред тях са и инвестиционните фондове.

Закон за облагане на лицата, данъчнозадължени само за доходите с източник в страната

10. Съгласно член 3 от Закона за облагане на лицата, данъчнозадължени само за доходите с източник в страната [6], дивидентите, изплатени от финландска корпоративна организация на данъчнозадължено само за доходите с източник в страната лице, подлежат на облагане с данък при източника, освен когато получателят на дивидента е корпоративна организация, регистрирана в държава — членка на Европейския съюз, която организация притежава пряко не по-малко от 20 % от капитала на разпределящото дивидента дружество и едновременно с това е някое от дружествата, посочени в член 2 от Директива 90/435.

Закон за облагане на доходите от икономическа дейност

11. Член 6а от Закона за облагане на доходите от икономическа дейност [7] предвижда, че получените от установено във Финландия юридическо лице дивиденти по правило не са облагаем доход. Получените от физически лица дивиденти обаче представляват облагаем доход.

II — Фактическа обстановка

12. Alpha е създадено през август 2005 г. финландско акционерно дружество, което не се котира на борсата. Като се има предвид, че е предстояло да стане дъщерно дружество, изцяло притежавано от Nordic Fund SICAV, което е учредено като дружество от вида SICAV по люксембургското право, Alpha отправя искане за предварително решение до Keskusverolautakunta във връзка със задължението си да начислява данък при източника върху дивидентите, които изплаща на Nordic Fund SICAV.

13. Alpha се позовава на членове 43 ЕО и 56 ЕО, отнасящи се до свободата на установяване и свободното движение на капитали. От тях следва, че положения, които са обективно сходни, трябва да се третират по един и същи начин от данъчна гледна точка. Alpha — като изплаща дивиденти на дружество, установено в друга държава членка — се намира в сходно положение с дружество в страната, което изплаща дивиденти на акционер от страната. Ако Alpha изплащаше дивидент на финландско акционерно дружество, аналогично на дружество от вида SICAV, което инвестира в недвижими имоти, или на друга корпоративна организация в страната от същото естество, този

6 — Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta (627/1978).

7 — Laki elinkeinotulon verottamisesta (360/1968).

дивидент нямаше да бъде облагаем доход по силата на Закона за облагане на доходите от икономическа дейност или на Закона за подоходното облагане. От това следва също, че върху разпределения дивидент не би се начислявал и данък при източника.

14. В предварителното си решение от 25 януари 2006 г. Keskusverolautakunta постановява, че Alpha е задължено да начислява данък при източника върху дивидентите, които изплаща на Nordic Fund SICAV. Това решение се основава на Закона за подоходното облагане, съгласно който чуждестранната корпоративна организация трябва да внася данък върху доходите си във Финландия, и на Закона за облагане на лицата, данъчнозадължени само за доходите с източник в страната, съгласно който дивидентите, изплатени от финландска корпоративна организация на данъчнозадължено само за доходите с източник в страната лице, подлежат на облагане с данък при източника, освен когато получателят на дивидента е регистрирана в държава членка корпоративна организация, която притежава пряко не по-малко от 20 % от капитала на разпределящото дивидента дружество и едновременно с това е някое от дружествата, посочени в член 2 от Директива 90/435. Като се има предвид, че дружествата от вида SICAV не са включени в списъка от приложението към Директива 90/435 и са изцяло освободени от подоходно облагане в Люксембург, Nordic Fund SICAV не би могло да се счита за дружество по смисъла на Директива 90/435 и дивидентите, които получава, не биха могли да се освободят от данък при източника.

15. Що се отнася до правилата на Договора, свързани със свободата на установяване и свободното движение на капитали, според Keskusverolautakunta те допускат прилагането на посочените финландски закони, тъй като положението на финландското акционерно дружество не е сходно с това на дружество от вида SICAV. Keskusverolautakunta отбелязва три разлики между тези два вида дружества. Първо, финландските акционерни дружества са с твърдо определен дружествен капитал, т.е. по принцип имат забрана за обратно изкупуване на акции, докато извършват дейност. Второ, финландските акционерни дружества подлежат на подоходно облагане във Финландия. Трето, финландските акционерни дружества са дружества по смисъла на Директива 90/435, докато това не се отнася за дружествата от вида SICAV.

16. Alpha сезира Korkein hallinto-oikeus с искане за отмяна на предварителното решение на Keskusverolautakunta. То отново се позовава на членове 43 ЕО и 56 ЕО и твърди, че доводът относно липсата на сходство в положението на финландските акционерни дружества и дружествата от вида SICAV е неоснователен.

III — Преюдициалният въпрос и производството пред Съда

17. Korkein hallinto-oikeus решава да спре производството и да отправи следния преюдициален въпрос до Съда:

„Следва ли членове 43 ЕО и 48 ЕО, както и членове 56 ЕО и 58 ЕО да се тълкуват в смисъл, че за целите на практическото осъществяване на гарантираните с тях основни свободи акционерните дружества или инвестиционните фондове по финландското право трябва да се разглеждат като сходни с дружествата SICAV по люксембургското право, въпреки че финландското право не познава дружествена форма, която точно да съответства на дружеството от вида SICAV, и като се има предвид също така, че дружествата SICAV по люксембургското право не са включени в списъка на дружествата по член 2, буква а) от Директива 90/435, с която е съобразено приложимото в случая финландско законодателство относно данъка при източника, и че дружествата SICAV са освободени от подоходно облагане съгласно националното данъчно законодателство на Великото херцогство Люксембург? При тези условия в противоречие ли е с посочените по-горе членове от Договора за ЕО регистрираното в Люксембург дружество от вида SICAV, което е получател на дивидента, да не се освобождава във Финландия от данък при източника върху получения дивидент?“

18. Финландското, италианското и кипърското правителство, както и Комисията на Европейските общности представят писмени становища. Финландското правителство предлага на поставения въпрос да се отговори, че както членове 43 ЕО и 48 ЕО, така и членове 56 ЕО и 58 ЕО допускат да не се освобождава дружество от вида SICAV, регистрирано в Люксембург, от удържането във Финландия на данък при източника върху получения дивидент. Италианското правителство по същество споделя тази гледна точка. Обратно, кипърското правителство и Комисията считат, че акционерното дружество или инвестиционният фонд по финландското право и дружеството от вида SICAV по люксембургското право трябва да се считат за сходни, въпреки че финландското право не познава дружествена форма, която да е от съвсем същото естество като дружеството от вида SICAV, и че при това положение Договорът не допуска регистрирано в Люксембург дружество от вида SICAV да не се освобождава във Финландия от удържане на данък при източника върху получения дивидент.

19. Alpha, финландското правителство и Комисията се представляват в съдебното заседание, проведено на 13 ноември 2008 г. по искане на Alpha. Представителите на последното, които не представят писмено становище, по същество споделят гледната точка на кипърското правителство и Комисията.

IV — Съображения

A — *Уводни бележки*

20. Въпросът на запитващата юрисдикция всъщност цели да се установи дали съгласно членове 43 ЕО и 48 ЕО, както и съгласно членове 56 ЕО и 58 ЕО е недопустима правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, съгласно която дивидентите, изплатени от установено във Финландия дружество на установен(о) във Финландия акционерно дружество или инвестиционен фонд, не са облагаеми доходи, докато дивидентите, изплатени на дружество от вида SICAV по люксембургското право, изцяло освободено от подоходно облагане в Люксембург, представляват облагаеми доходи и подлежат на облагане с данък при източника.

21. В началото следва да се напомни, както е добре установено в практиката на Съда, че макар прякото данъчно облагане да е от компетентността на държавите членки, последните все пак трябва да упражняват тази компетентност при спазване на общностното право [8] и да се въздържат от всяка форма на дискриминация, основана на гражданството [9].

22. Данъчните норми на държавите членки относно дружествата майки и дъщерните дружества от различни държави членки са повлияни от Директива 90/435. В резултат от транспонирането ѝ, във Финландия не се начислява данък при източника върху дивидента, изплатен от регистрирана в държава — членка на Европейския съюз, корпоративна организация, която притежава пряко не по-малко 20 % от капитала на разпределящото дивидента дружество и едновременно с това е едно от посочените в член 2 от Директива 90/435 дружества.

23. Очевидно това не е така в случая на Nordic Fund SICAV, което отговаря на условието за размер на участието в разпределящото дивидента дружество, но не е сред дружествата, посочени в член 2 от Директива 90/435, тъй като не е споменато в приложението към нея и изцяло е освободено от подоходно облагане в Люксембург. Все пак не може на това основание да се направи извод, че дружеството не би могло да се позовава на основните свободи, установени с Договора.

24. Ето защо в настоящия случай положението трябва да се разгледа в светлината на релевантните разпоредби от Договора.

25. Кои обаче са релевантните разпоредби в случая? Поставеният от запитващата юрисдикция въпрос се отнася едновременно до свободата на установяване и до

8 — Вж. в този смисъл Решение от 8 ноември 2007 г. по дело Amurta (C-379/05, Сборник, стр. I-9569, точка 16 и цитираната съдебна практика).

9 — Вж. Решение от 11 август 1995 г. по дело Wielockx (C-80/94, Recueil, стр. I-2493, точка 16), Решение от 29 април 1999 г. по дело Royal Bank of Scotland (C-311/97, Recueil, стр. I-2651, точка 19), Решение от 8 март 2001 г. по дело Metallgesellschaft и др. (C-397/98 и C-410/98, Recueil, стр. I-1727, точка 37), Решение от 14 декември 2006 г. по дело Denkavit Internationaal и Denkavit France (C-170/05, Recueil, стр. I-11949, точка 19) и Решение от 2 октомври 2008 г. по дело Heinrich Bauer Verlag (C-360/06, Сборник, стр. I-7333, точка 17).

свободното движение на капитали. Становището на Комисията, от една страна, и на финландското и кипърското правителство, от друга, не са единни по отношение на правната норма, към която да се подведат фактите по делото.

26. В зависимост от конкретния случай основанието може да бъде или свободното установяване, или свободното движение на капитали. По смисъла на съдебната практика решаващ критерий е участието, което предоставя на дружеството майка възможност да упражнява безспорно влияние върху решенията на нейното дъщерно дружество и да определя неговата дейност [10].

27. Както личи от акта за преюдициално запитване, Alpha е дъщерно дружество, изцяло притежавано от Nordic Fund SICAV. Следователно е очевидно, че Nordic Fund SICAV има безспорно влияние върху управлението на Alpha. Това означава, че спорът по главното производство попада в приложното поле на свободата на установяване, поради което ще потърся отговор на поставения въпрос въз основа на разпоредбите от Договора относно свободата на установяване.

10 — Вж. Решение от 13 април 2000 г. по дело Baars (C-251/98, Recueil, стр. I-2787, точки 21 и 22), Решение от 12 декември 2006 г. по дело Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04, Recueil, стр. I-11753, точка 37), Решение от 18 юли 2007 г. по дело Оу АА (C-231/05, Сборник, стр. I-6373, точка 20) и Решение от 26 юни 2008 г. по дело Burda (C-284/06, Сборник, стр. I-4571, точка 69).

28. Трябва обаче да отбележа, че както основателно подчертава Комисията, кои разпоредби от Договора да се приложат е въпрос на избор без практическо значение. Прилагането на членове 43 ЕО и 56 ЕО трябва да даде един и същ резултат. Съображенията, които определят дали положението на акционерно дружество или инвестиционен фонд по финландското право е сходно с това на дружество от вида SICAV по люксембургското право, могат да се приложат както във връзка със свободата на установяване, така и във връзка със свободното движение на капитали.

Б — *Свободата на установяване и сходното положение*

29. От гледна точка на практиката на Съда, че по отношение на учредените в съответствие със законодателството на една държава членка дружества със седалище, централно управление или основно място на дейност в рамките на Общността свободата на установяване обхваща правото да извършват дейността си в други държави членки посредством дъщерно дружество, клон или представителство [11], е безспорно, че Nordic Fund SICAV упражнява свободата си на установяване, като извършва дейността си във Финландия посредством финландското дружество Alpha, на което се явява единствен акционер.

11 — Вж. Решение от 21 септември 1999 г. по дело Saint-Gobain ZN (C-307/97, Recueil, стр. I-6161, точка 35), Решение от 14 декември 2000 г. по дело AMID (C-141/99, Recueil, стр. I-11619, точка 20), Решение от 23 февруари 2006 г. по дело Keller Holding (C-471/04, Recueil, стр. I-2107, точка 29), Решение по дело Denkavit Internationaal и Denkavit France (посочено по-горе в бележка под линия 9, точка 20), Решение от 15 май 2008 г. по дело Lidl Belgium (C-414/06, Сборник, стр. I-3601, точка 18) и Решение от 27 ноември 2008 г. по дело Société Papillon (C-418/07, Сборник, стр. I-8947, точка 15).

30. Не може да се отрече също, че финландското законодателство е в основата на различно третиране на дивидентите, изплащани от финландските дружества. За да се избегне многократното облагане на дивидентите, изплатени на установено във Финландия дружество, независимо каква е формата му, те не представляват облагаеми доходи, докато дивидентите, изплатени на установено в чужбина дружество, съставляват облагаеми доходи и подлежат на облагане с данък при източника, освен в случая на дружество, регистрирано в държава — членка на Съюза, което притежава пряко не по-малко от 20 % от капитала на разпределящото дивидента дружество и едновременно с това е някое от дружествата, посочени в член 2 от Директива 90/435. Следователно различното третиране се отнася до дружествата, установени във Финландия, и до дружествата, установени в чужбина, които не попадат в приложното поле на Директива 90/435, и се основава на мястото по седалището на дружеството.

31. Както Съдът е посочил в редица случаи, в този смисъл свободата на установяване цели да гарантира национален режим в приемащата дъщерното дружество държава, като забранява всякаква, дори минимална дискриминация, основаваща се на мястото по седалището на дружествата [12].

32. Само по себе си различното третиране не представлява дискриминация. От съдебната практика личи ясно, че дискриминация е налице единствено при прилагането на различни правила към сходни положения или прилагането на едно и също правило към различни положения [13]. Отправеният преюдициален въпрос също е в този смисъл.

33. Считам, че отговорът на въпроса дали дружество майка, установено във Финландия, или по-точно дружество майка от вида „акционерно дружество“ или „инвестиционен фонд“ по финландското право, е в сходно положение с дружество от вида SICAV по люксембургското право произтича от Решение по дело Denkavit Internationaal и Denkavit France [14].

34. За разлика от финландското и италианското правителство не мисля, че съображенията, изложени от Съда в това решение, не могат да се приложат в настоящия случай. Доводът, че фактите по главното производство в Решение по дело Denkavit Internationaal и Denkavit France, посочено по-горе, предхождат влизането в сила на Директива 90/435 и следователно че Съдът не би могъл да я вземе предвид при тълкуването на системата, според мен е неоснователен. В посоченото решение Съдът изяснява

12 — Вж. в този смисъл Решение от 28 януари 1986 г. по дело Комисия/Франция (270/83, Recueil, стр. 273, точка 14), Решение по дело Saint-Gobain (посочено в бележка под линия 11, точка 35) и Решение по дело Denkavit Internationaal и Denkavit France (посочено в бележка под линия 9, точка 22).

13 — Вж. в този смисъл Решение от 14 февруари 1995 г. по дело Schumacker (C-279/93, Recueil, стр. I-225, точка 30), Решение от 22 март 2007 г. по дело Talotta (C-383/05, Сборник, стр. I-2555, точка 18), Решение от 18 юли 2007 г. по дело Lakebrink и Peters-Lakebrink (C-182/06, Сборник, стр. I-6705, точка 27) и Решение от 18 декември 2007 г. по дело Laval un Partneri Ltd (C-341/05, Сборник, стр. I-11767, точка 115).

14 — Посочено в бележка под линия 9.

последиците от разпоредбите на Договора, които не могат да изгубят значение поради влиянието на дадена директива. Чрез тълкуването на директива не може да се опровергае тълкуването на Договора.

35. Този извод се потвърждава в точка 24 от Решение по дело Amurta [15], в което е постановено, че по отношение на дялови участия, които не попадат в приложното поле на Директива 90/435, действително държавите членки трябва да определят дали и в каква степен трябва да бъде избегнато икономическото двойно данъчно облагане на разпределената печалба и за тази цел да въведат механизми за предотвратяване или намаляване на това икономическо двойно данъчно облагане. Само по себе си обаче това обстоятелство не им позволява да прилагат мерки, които противоречат на гарантираните от Договора свободи на движение.

36. След като се приеме, че изложените в посоченото решение съображения на Съда може да се приложат към настоящия случай, отговор на въпроса по настоящото дело може да се намери в точка 38 от това решение, в която се казва, че от момента, в който дадена държава членка обложи с данък върху дохода не само акционерите, които са местни лица, но и акционерите, които са чуждестранни лица, за дивидентите, които те получават от дружество, което е местно лице, положението на посочените акционери — чуждестранни лица, се доближава до това на акционерите — местни лица.

37. Установените във Финландия и установените в чужбина дружества майки следователно са в сходно положение, тъй като и едните, и другите се облагат с данък върху доходите във Финландия. В това отношение следва да се обърне внимание, че установените в чужбина дружества майки се облагат с данък върху доходите, независимо каква е формата им. Същевременно финландското законодателство предвижда освобождаването на дивидентите в полза на установени във Финландия дружества майки, а в съответствие с Директива 90/435 — и в полза само на част от установените в чужбина дружества майки, т.е. в полза на установените в чужбина дружества майки, които попадат в приложното поле на Директива 90/435. Останалата част от установените в чужбина дружества майки, а именно дружествата, които не попадат в приложното поле на Директива 90/435, се облагат с данък при източника.

38. От практиката на Съда следва също, че за да се установи наличието на дискриминация, сходството на дадено общностно положение с чисто вътрешно положение трябва да се разглежда, като се отчита

15 — Посочено в бележка под линия 8.

целта, преследвана с разглежданите национални разпоредби [16].

39. Съгласно писменото становище на финландското правителство освобождаването на дивидентите има за цел да се избегне многократното им облагане.

40. На този етап трябва да подчертая, че съгласно член 6а от Закона за облагане на доходите от икономическа дейност освобождаването се отнася не само за акционерните дружества, но и за всяко установено във Финландия юридическо лице. Това означава, че по принцип освобождаването има за цел да не допусне многократното облагане на печалбата на дъщерните дружества, която се разпределя под формата на дивиденти на техните дружества майки.

41. От практиката на Съда личи ясно, че след като е решила да предпази местните лица от многократно облагане, държавата членка трябва да разпростре действието на въпросната мярка и спрямо чуждестранните лица, доколкото от упражняването на данъчните ѝ правомощия спрямо тях възникват аналогични данъчни задължения в тяхна тежест [17].

42. От изложеното по-горе следва, че разглежданото финландско законодателство е причина за различното третиране на дружествата майки, които се намират в сходно положение от гледна точка на дивидентите, изплащани от установените във Финландия дъщерни дружества. Това означава, че посоченото законодателство поражда дискриминация на дружествата майки в зависимост от седалището им, независимо от тяхната форма.

43. Този извод не се поставя под съмнение поради това, че дружеството от вида SICAV е освободено от подоходно облагане съгласно люксембургското данъчно законодателство. В това отношение следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика неблагоприятното данъчно третиране, което противоречи на дадена основна свобода, не може да се обоснове с наличието на други данъчни предимства, дори и да се предположи, че такива предимства съществуват [18].

16 — Вж. в този смисъл Решение по дело Metallgesellschaft и др. (посочено в бележка под линия 9, точка 60), Решение по дело Оу АА (посочено в бележка под линия 10, точка 38) и Решение по дело Papillon (посочено в бележка под линия 11, точка 27).

17 — Вж. Решение по дело Denkavit Internationaal и Denkavit France (посочено в бележка под линия 9, точка 37).

18 — Вж. в този смисъл Решение от 6 юни 2000 г. по дело Verkooijen (C-35/98, Recueil, стр. I-4071, точка 61) и Решение по дело Amurta (посочено в бележка под линия 8, точка 75).

V — Заключение

44. Ето защо, в светлината на изложените съображения, предлагам на Съда да отговори на отправения от запитващата юрисдикция въпрос по следния начин:

„Членове 43 ЕО и 48 ЕО не допускат правна уредба на държава членка, съгласно която дивидентите, изплатени от местно дъщерно дружество на местно дружество майка, не са облагаеми доходи, независимо от формата на дружеството майка, докато дивидентите, изплатени на чуждестранно дружество майка, което е с форма, непозната в правото на държавата на дъщерното дружество, и което не попада в приложното поле на Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки, представляват облагаеми доходи и подлежат на облагане с данък при източника дори когато чуждестранното дружество майка е освободено от подоходно облагане в държавата, за която е местно лице.“